

கூன்பமே எந்நாளும்து துன்பம் கூல்லை

தொகுப்பாசிரியர் :

செந்தமிழ்வாரிதி, சிவஞானக்கலாநிதி, கலைமாமணி
பேராசிரியர். முனைவர்.

கூரா. செல்வக்கணபதி

இரா. செல்வக்கணபதி
(1939 - 2016)

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

இன்பமே எந்நாளும் துன்பம் இல்லை

தொகுப்பாசிரியர்
செந்தமிழ்வாரிதி, சிவஞானக் கலாநிதி
கலைமாமணி
பேராசிரியர். முனைவர். இரா. செல்வக்கணபதி

அச்சிட்லோர்:

பாரதி டிஜிட்டல் பிரிண்டர்ஸ்,

மயிலாடுதுறை. செல் 98430 86460

அரிதாகப் பூத்த அறிவுமலரின் நினைவு மலர்

சைவ சமயக் கலைக்களஞ்சியம் வழங்கிய செந்தமிழ் வாரிதி! சைவமும் - தமிழும் தழைத்திடப் பல்லாற்றானும் உழைத்த சிவஞானக் கலாநிதி! கலைமாமணி, பேராசிரியர், முனைவர். இரா. செல்வக்கணபதி அவர்கள் செம்பொற்சோதியில் கலந்து ஓராண்டாகி விட்டது.

எங்கள் உள்ளங்களிலும் இல்லங்களிலும் நீங்கா நினைவு களுடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் எம் அன்புத் தந்தையார் தம் கைப்படப் பதினாறு பேறுகளைத் தரும் பதினாறு பதிகங்களை எழுதி வைத்துச் சென்றுள்ளார்கள். இப்பதிகங்களைச் சைவச் செங்கதிரின் நினைவைப் போற்றும் நினைவு மலராக வெளியிட்டுள்ளோம்.

“பதினாறு பேறுகளையும் தரவல்ல பதினாறு பதிகங்களையும் நம்பிக்கையோடு பாராயணம் செய்யுங்கள். இடர் நீங்கும்! இன்பம் பெருகும்! சிவனருள் தோன்றாத் துணையாகி நலம் பயக்கும்! இன்பமே எந்நாளும்! துன்பமில்லை!”

மேற்கண்ட வரிகள் எங்கள் தந்தையார் தம் கைப்பட எழுதி வைத்துச் சென்ற வைர வரிகள்!

மீனாத்துயிலில் ஆழ்ந்துள்ள எங்கள் பாசமிகு தந்தையின் திருப்பாத மலர்களுக்கு இச்சிறுநூலைக் காணிக்கையாக்குகின்றோம்.

நீங்கா நினைவுகளுடன்

சந்திரா செல்வக்கணபதி

20.03.2017

அருண் - காயத்ரி

பாரதி நமசிவாயம்

இன்பமே எந்நாளும் துன்பம் இல்லை

- முனைவர். இரா. செல்வக்கணபதி

உலகின் தொன்மையான சமயங்களுள் ஒன்று சைவ சமயம். இது காலப்பழமையும், சாலப் பெருமையும் கொண்டது. சிவபெருமானை முழுமுதற்கடவுளாகக் கொண்டது. இந்தியத் திருநாட்டில் சைவம் பெரிதும் சிறந்துள்ளது. தமிழ்நாட்டில் கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர் சைவ சமயம் மாபெரும் வளர்ச்சி பெற்றது.

திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் ஆகியோர் தலங்கள் தோறும் சென்று தேவாரப் பனுவல்களை அருளிச் செய்தனர். புறச் சமயங்கள் தலை சாய்ந்தன. மாணிக்கவாசகர் திருவாசகம் அருளிச் செய்தார். நால்வர் பெருமக்கள் வாழ்வில் சிவனருளால் அருள் அற்புதங்கள் பல நிகழ்ந்தன. இவை மக்களைச் சைவத்தின்பால் ஈடுபாடு கொள்ள வைத்தன. சிவனருள் நம்மை வாழவைக்கும் என்ற நம்பிக்கையை இவை தோற்றுவித்தன.

படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்பன சிவபெருமான் நிகழ்த்தும் சிறப்பான ஐந்தொழில்கள் என்பர். இவை யாவும் நால்வர் பெருமக்கள் வாழ்வில் நிகழ்ந்தன. அவர்கள் அன்பும், அருளும் சிவனருளோடு இணைந்து வெளிப்பட்டன. இறந்தவர் பிழைத்தெழுந்தனர். நோயுற்றோர் நலம் பெற்றனர். வறிஞர் செல்வராயினர். தடையுற்ற திருமணங்கள் நிகழ்ந்தேறின. ஊமைகள் பேசினர். பார்வை இழந்தோர் கண் ஒளி பெற்றனர். விதிவழி மகப்பேறில்லை என்று கூறப்பட்டவர்களுக்கும் மகப்பேறுகள் வாய்த்தன. இத்தகு நூற்றுக்கணக்கான அற்புத நிகழ்வுகளைப் பெரியபுராணம் விரித்துப் பேசியது.

‘நம்பிக்கையே வாழ்வு’ என்றனர் முன்னோர். நால்வர் அருள் வரலாற்று அருள் அற்புதங்கள் நிகழ்ந்த சிவாலயங்களும், சிவத்தலங்களும் மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஊட்டின. அருள் அற்புதங்கள் நிகழ்ந்த காலை அருளிச் செய்யப் பெற்ற பதிகப்பாமாலைகளை நெஞ்சருக ஓதினால் நமக்கும் சிவனருள்

கிட்டும் என்ற நம்பிக்கை சைவர்கள்பால் அரும்பத் தொடங்கியது. கடந்த ஆயிரத்து நூறு ஆண்டுகளில் அளப்பரிய நம்பிக்கை பல்லாயிரவர்க்கு வாழ்வு தந்தது. சிவாலயங்கள் ஒளி பூத்தன. பதிகப் பாமாலைகள் நம்பிக்கையூட்டும் நன்மருந்துகளாக உணரப்பட்டன.

ஆவடுதுறை அரன் பொன் தருவான் ; திருவெண்காடு சென்று வழிபட்டால் பிள்ளைப்பேறு வாய்க்கும் ; கச்சி ஏகம்பன் கண்ணொளி தருவான் ; நெடுங்களம் சென்றால் துன்பம் நீங்கும் ; திருக்கருகாவூர் வழிபாடு கருக்காத்து உய்க்கும். சிராப்பள்ளிக் குன்றுடையான் தாயெனத் துணை நிற்பான் ; ஒன்று கொலாம் பதிகம் பணிவிடம் பாற்றும் ; திருச்சாழல் பாராயணம் சொல் வன்மை தரும். “வேயுறு தோளி” என்றால் நவகோள்களும் நட்புச் செய்யும் என்றெல்லாம் சைவத் தமிழ் மக்கள் குருதிகளில் கலந்து விட்ட அளப்பரிய நம்பிக்கையே இங்கே நாத்திகவாதங்கள் தலைசாயக் காரணமாயிற்று.

யார் யார், எந்த எந்த ஊரில், எந்தப் பதிகங்களை நம்பிக்கையோடு ஓதி நலம் பெற்றனர் என்று பட்டியல் இடுவது கடினமான ஒன்று.

அது தேவையற்றது என்பதே உண்மை.

சிவனருள் வெள்ளத்திற்கு நாம் யார் சாற்றுக்கவிகள் தர?

அவன் அருள் வெள்ளம், நெல்லுக்குப் பாயும்; புல்லுக்கும் பாயும்.

தேவாரத் திருமுறைகளில் எல்லாப் பதிகங்களுமே அருள் நிறைந்தன ; அல்லல்அறுப்பன ; அமைதி தருவன.

ஓடும் பேராற்றில் இறங்கி நீராடத் துறை அமைப்பது போல், சிவனருள் கருணைப் பெருவெள்ளத்தில் சில துளிகளை ஒன்று திரட்டி இடர்களையும் திருப்பதிகங்கள் என்ற சிறு கட்டுரை வெளிக் கொணரச் சிவனருள் என்னைப் பணி கொண்டது.

16 பேறுகளையும் தரவல்ல பதிகங்கள் தொகுக்கப் பெற்றன. பதிகப் பலன் - சிறப்பான குறிப்புகள் - பதிக ஆசிரியர் - பண் - தற்காலத்துப் பாடப்பட்டு வரும் இராகம் - பதிகம் தோன்றிய தலம் என்பன பதிகத் தொடக்கத்தில்திரட்டித் தரப் பெற்றுள்ளன.

தூய நீராடி, திருநீறு புனைந்து, சிவனை நினைந்து வழிபட்டு, சிறிது தியானம் செய்து, பின்னர் விரும்பும் பதிகத்தைச் சுத்தாங்கமாகவோ, இசையுடனோ ஓத வேண்டும்.

உரக்கப் படிக்க இயலாவிடின், மனத்துள்ளும் பாராயணம் செய்யலாம்.

நேரம் வாய்க்குமாறு, ஒரு முறை, இருமுறை மும்முறை ஓதலாம்.

காலை - மாலை ஓதுவது பெருஞ்சிறப்பு.

“நம்பிக்கையே அடித்தளம். நம்பிக்கையோடு பாராயணம் செய்யுங்கள், இடர்நீங்கும், இன்பம் பெருகும், சிவனருள் தோன்றாத துணையாகி நலம் பயக்கும்.”

அன்புடன்

ஓரா. செல்வக்கணபதி

**1. தில்லைத் திருச்சிற்றம்பலவன் திருவருள் பெற்று,
என்றும் இன்பம் பெருக, செல்வ வாழ்வு வாழ
ஓத வேண்டிய பதிகம்**

ஆசிரியர் : திருஞானசம்பந்தர்

பண் : குறிஞ்சி

இராகம் : அரிகாம்போதி

தலம் : கோயில் (சிதம்பரம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

கற்றாங்கு எரியோம்பிக் கலியை வாராமே
செற்றார் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலம்மேய
முற்றா வெண்திங்கள் முதல்வன் பாதமே
பற்றா நின்றாரைப் பற்றா பாவமே. 1

பறப்பைப் படுத்துஎங்கும்பசு வேட்டு எரிஓம்புஞ்
சிறப்பர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
பிறப்பில் பெருமானைப் பின் தாழ் சடையானை
மறப்பி லார்கண்டிள் மையல் தீர்வாரே. 2

மையார் ஒண்கண்ணார் மாட நெடுவீதிக்
கையால் பந்துஓச்சங் கழிகூழ் தில்லையுள்
பொய்யா மறைபாடல் புரிந்தான் உலகேத்தச்
செய்யான் உறைகோயில் சிற்றம் பலந்தானே 3

நிறைவெண் கொடிமாட நெற்றி நேர் தீண்டப்
பிறைவந்திறைதாக்கும் பேரம் பலம் தில்லைச்
சிறைவண்டு அறையோவாச் சிற்றம் பலமேய
இறைவன் கழலேத்தும் இன்பம் இன்பமே. 4

செல்வ நெடுமாடம் சென்று சேண்ஓங்கிச்
செல்வ மதிதோயச் செல்வம் உயர்கின்ற
செல்வர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
செல்வன் கழலேத்தும் செல்வம் செல்வமே. 5

வருமாந் தளிர்மேனி மாதோர் பாகமாந்
தீருமாந் தில்லையுட் சிற்றம் பலமேய
கருமான் உரியாடைக் கறைசேர் கண்டத்தெம்
பெருமான் கழலல்லாற் பேணா துள்ளமே. 6

அலையார் புனல்கூடி ஆகத் தொருபாகம்
மலையான் மகளோடு மகிழ்ந்தான் உலகுஏத்தச்
சிலையால் எயிலெய்தான் சிற்றம் பலம்தன்னைத்
தலையால் வணங்குவார் தலையா னார்களே. 7

கூர்வாள் அரக்கன்தன் வலியைக் குறைவித்துச்
சீரா லேமல்கு சிற்றம் பலம்மேய
நீரார் சடையானை நித்தல் ஏத்துவார்
தீரா நோயெல்லாந் தீர்தல் திண்ணமே. 8

கோணா கணையானும் குளிர்ந்தா மரையானும்
காணார் கழல் ஏத்தக் கனலாய் ஓங்கினான்
சேணார் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலம்ஏத்த
மாணா நோயெல்லாம் வாளா மாயுமே. 9

பட்டைத் துவராடைப் படிமம் கொண்டாடும்
முட்டைக் கட்டுரை மொழிவ கேளாதே
சிட்டர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலம்மேய
நட்டப் பெருமானை நாளுந் தொழுவோமே. 10

ஞாலத் துயர்காழி ஞான சம்பந்தன்
சீலத் தார்கொள்கைச் சிற்றம் பலமேய
கூலப் படையானைச் சொன்ன தமிழ்மாலை
கோலத் தாற்பாட வல்லார் நல்லாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

**2. பல்வேறு காரணங்களால் திருமணம் தடைப்படும்
ஆணும் பெண்ணும் திருமணஞ்சேரி சென்று
மணக்கோலத்தில் காட்சி தரும் இறைவனை வழிபட்டு,
நியமத்துடன் இப்பதிகத்தைப் பாராயணம் செய்தால்
திருமணம் விரைவில் கூடிவரும்.**

ஆசிரியர் : திருஞானசம்பந்தர்
பண் : இந்தளம்
இராகம் : மாயா மாளவ கௌளை
தலம் : திருமணஞ்சேரி

திருச்சிற்றம்பலம்

அயில் ஆரும் அம்பு அதனால் புரம் மூன்று எய்து
குயில் ஆரும் மென்மொழியாள் ஒருகூறு ஆகி
மயில் ஆரும் மல்கிய சோலை மணஞ்சேரிப்
பயில்வானைப் பற்றி நின்றார்க்கு இல்லை, பாவமே. 1

விதியானை விண்ணவர்தாம் தொழுது ஏத்திய
நெதியானை நீள் சடைமேல் நிகழ்வித்த வான்
மதியானை வண் பொழில் சூழ்ந்த மணஞ்சேரிப்
பதியானைப் பாட வல்லார் வினை பாறுமே. 2

எய்ப்பு ஆனார்க்கு இன்புறு தேன் அளித்து ஊறிய
இப்பால் ஆய் எனையும் ஆள உரியானை
வைப்பான மாடங்கள் சூழ்ந்த மணஞ்சேரி
மெய்ப்பானை மேவிநின்றார் வினை வீடுமே. 3

விடையானை மேல் உலகு ஏழும்இப்பார் எல்லாம்
உடையானை ஊழி தோறுஊழி உளதுஆய
படையானை பண்இசை பாடு மணஞ்சேரி
அடைவானை அடைய வல்லார்க்கு இல்லை அல்லலே. 4

எறி ஆர் பூங்கொன்றையினோடும் இளமத்தம்
வெறி ஆரும் செஞ்சடை ஆர மிலைத்தானை
மறி ஆரும் கை உடையானை மணஞ்சேரிச்
செறிவானைச் செப்ப வல்லார்க்கு இடர் சேராவே. 5

மொழியானை முன்னொரு நால்மறை ஆறுஅங்கம்
பழியாமைப் பண்இசை ஆன பகர்வானை
வழியானை வானவர் ஏத்தும் மணஞ்சேரி
இழியாமை ஏத்த வல்லார்க்கு எய்தும் இன்பமே. 6

எண்ணானை எண் அமர்சீர் இமையோர்கட்குக்
கண்ணானை, கண் ஒரு மூன்றும் உடையானை
மண்ணானை மாவயல் சூழ்ந்த மணஞ்சேரிப்
பெண்ணானைப் பேச நின்றார் பெரியோர்களே. 7

எடுத்தானை எழில் முடி எட்டும் இரண்டும் தோள்
கெடுத்தானைக் கேடு இலாச் செம்மை உடையானை
மடுத்தார வண்டு இசைபாடும் மணஞ்சேரி
பிடித்து ஆரப் பேண வல்லார், பெரியோர்களே. 8

சொல்லானைத் தோற்றம் கண்டானும் நெடுமாலும்
கல்லானைக் கற்றன சொல்லித் தொழுது ஓங்க
வல்லார், நல் மாதவர் ஏத்தும் மணஞ்சேரி
எல்லாம் ஆம் எம்பெருமான், கழல் ஏத்துமே. 9

சற்றேயும் தாம் அறிவுஇல் சமண் சாக்கியர்
சொற்றேயும் வண்ணம் ஓர் செம்மை உடையானை
வற்றாத வாவிகள் சூழ்ந்த மணஞ்சேரி
பற்றாக வாழ்பவர்மேல் வினை பற்றாவே. 10

கண் ஆரும் காழியர்கோன் கருத்து ஆர்வித்த
தண் ஆர் சீர் ஞானசம்பந்தன் தமிழ்மாலை
மண் ஆரும் மாவயல் சூழ்ந்த மணஞ்சேரி
பண்ஆரப் பாடவல்லார்க்கு இல்லை, பாவமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

**3. விரும்பிய காதலர்கள் திருமணம் செய்துகொள்ளத்
தடை ஏற்படும் போதும், இராகு கேதுக்களால் திருமணம்
தள்ளிப்போகும் போதும் ஓத வேண்டிய பதிகம்**

திருமருகலில் பாம்பு தீண்டி இறந்த காதலனை இப்பதிகம் பாடி
உயிர்ப்பித்து அவன் காதலியோடு இணைத்து வைத்த
திருஞான சம்பந்தர் பாடியது.

ஆசிரியர் : திருஞானசம்பந்தர்
பண் : இந்தளம்
இராகம் : நாதநாமக்கிரியை
தலம் : திருமருகல்

திருச்சிற்றம்பலம்

சடையாய் எனுமால் சரணநீ எனுமால்
விடையாய் எனுமால் வெருவா விழுமால்
மடையார் குவளை மலரும் மருகல்
உடையாய் தகுமோ இவள்உள் மெலிவே. 1

சிந்தா எனுமால் சிவனே எனுமால்
முந்தாய் எனுமால் முதல்வா எனுமால்
கொந்தார் குவளை குலவும் மருகல்
எந்தாய் தகுமோ இவள்ஏ சறவே. 2

அறையார் கழலும் அழல்வாய் அரவும்
பிறையார் சடையும் உடையாய் பெரிய
மறையார் மருகல் மகிழ்வாய் இவளை
இறையார் வளைகொண்டு எழில்வவ் வினையே. 3

ஒலிநீர் சடையில் கரந்தாய் உலகம்
பலிநீ திரிவாய் பழியில் புகழாய்
மலிநீர் மருகல் மகிழ்வாய் இவளை
மெலிநீர் மையளாக் கவுமவேண் டினையே. 4

துணி நீலவண்ணம் முகில்தோன் றியன்ன
மணிநீ லகண்டம் உடையாய் மருகல்

கணிநீ லவண்டார் குழலாள் இவள்தன்
அணிநீ லவொண்கண் அயர்வாக் கிணையே. 5

பலரும் பரவப் படுவாய் சடைமேல்
மலரும் பிறையொன்று உடையாய் மருகல்
புலருந் தனையும் துயிலாள் புடைபோந்து
அலரும் படுமோ அடியா ளிவளே. 6

வழுவாள் பெருமான் கழல்வாழ் கவெனா
எழுவாள் நினைவாள் இரவும் பகலும்
மழுவாள் உடையாய் மருகல் பெருமான்
தொழுவாள் இவளைத் துயராக் கிணையே. 7

இலங்கைக்கு இறைவன் விலங்கல் எடுப்புத்
துலங்கவ் விரலூன் றலுந்தோன் றலனாய்
வலங்கொள் மதில்கூழ் மருகற் பெருமான்
அலங்கல் இவளை அலராக் கிணையே. 8

எரியார் சடையும் அடியும் இருவர்
தெரியா ததொர்தீத் தீரளா யவனே
மரியார் பிரியா மருகற் பெருமான்
அரியாள் இவளை அயர்வாக் கிணையே. 9

அறிவில் சமணும் மலர்சாக் கியரும்
நெறியல் லனசெய் தனர்நின்று உழல்வார்
மறியேந் துகையாய் மருகல் பெருமான்
நெறியார் குழலி நிறைநீக் கிணையே. 10

வயஞானம் வல்லார் மருகல் பெருமான்
உயர்ஞா னமுணர்ந்து அடியுள் குதலால்
இயன்ஞா னசம்பந் தனபா டல்வல்லார்
வியன்ஞா லமெல்லாம் விளங்கும் புகழே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

**4. பெண்ணும் ஆணும் கூடிவாழும் இல்லைவாழ்வு, நல்லற வாழ்வாக அமையவும், இணையிரியாது வாழவும்
ஓத வேண்டிய பதிகம்**

ஆசிரியர் : திருஞானசம்பந்தர்

பண் : கொல்லி

இராகம் : நவரோசு

தலம் : சீகாழியை நினைந்து மதுரையில் பாடியது.

திருச்சிற்றம்பலம்

மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம்; வைகலும்
எண்ணில், நல்லகதிக்கு யாதும் ஓர்குறைவு இலைக்
கண்ணில், நல்லஃதுஉறும்; கழுமல வளநகர்ப்
பெண்ணில் நல்லாளொடும் பெருந்தகை இருந்ததே. 1

போதையார் பொன்கிண்ணத்து அடிசில் பொல்லாது எனத்
தாதையார் முனிவு உறத் தான் எனை ஆண்டவன்
காதையார் குழையினன்; கழுமல வளநகர்ப்
போதையாள் அவளொடும் பெருந்தகை இருந்ததே. 2

தொண்டு அணை செய் தொழில், துயர் அறுத்து உய்யலாம்;
வண்டு அணை கொன்றையான், மதுமலர்ச் சடைமுடிக்க்;
கண்துணை நெற்றியான்; கழுமல வளநகர்ப்
பெண் துணை ஆக ஓர் பெருந்தகை இருந்ததே. 3

அயர்வு உளோம் என்று நீ அசைவு ஒழி நெஞ்சமே
நியர்வளை முன்கையாள் நேரிழை அவளொடும்
கயல் வயல் குதிகொளும் கழுமல வளநகர்ப்
பெயர்பல துதிசெய, பெருந்தகை இருந்ததே. 4

அடைவு இலோம் என்று நீ அயர்வு ஒழிநெஞ்சமே
விடைஅமர் கொடியினான்; விண்ணவர் தொழுதுஎழும்
கடைஉயர் மாடம் ஆர் கழுமல வளநகர்ப்,
பெடைநடை அவளொடும் பெருந்தகை இருந்ததே. 5

மற்று ஒரு பற்று இலை, நெஞ்சமே மறைபல
கற்ற நல் வேதியர் கழுமல வளநகர்ச்
சிறறிடைப் பேர் அல்குல் திருந்திழை அவளொடும்
பெற்று எனை ஆள்உடைப் பெருந்தகை இருந்ததே. 6

குறை வளைவது மொழி குறைவு ஒழி, நெஞ்சமே
நிறை வளை முன்கையாள் நேரிழை அவளொடும்
கறை வளர் பொழில்அணி கழுமல வள நகர்ப்
பிறை வளர் சடைமுடிப் பெருந்தகை இருந்ததே. 7

அரக்கனார் அருவரை எடுத்தவன் அலறிட
நெருக்கினார் விரலினால்; நீடுயாழ் பாடவே
கருக்கு வாள் அருள் செய்தான்; கழுமல வளநகர்ப்
பெருக்கும் நீர் அவளொடும் பெருந்தகை இருந்ததே. 8

நெடியவன் பிரமனும் நினைப்பு அரிதாய், அவர்
அடியொடு முடி அறியா அழல் உருவினன்;
கடிகமழ் பொழில் அணி கழுமல வளநகர்ப்
பிடிநடை அவளொடும் பெருந்தகை இருந்ததே. 9

தார் உறு தட்டு உடைச் சமணர் சாக்கியர்கள்
ஆர் உறு சொல் களைந்து அடிஇணை அடைந்து உய்ம்மின்
கார் உறு பொழில் வளர் கழுமல வளநகர்ப்
பேர் அறத்தாளொடும் பெருந்தகை இருந்ததே. 10

கருந்தடம் தேன்மல்கு கழுமல வளநகர்ப்
பெருந்தடங் கொங்கையோடு இருந்த எம்பிரான்தனை
அருந்தமிழ் ஞானசம்பந்தன செந்தமிழ்
விரும்புவார் அவர்கள் போய், விண்ணிலகு ஆள்வரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

**5.ஐாதக ரீதியாகவும், மருத்துவ ரீதியாகவும்
குழந்தைப்பேறு இல்லை என்று கூறப்பட்டவர்களுக்கும்,
குழந்தைப்பேறு வாய்க்க நம்பிக்கையுடன்
ஓத வேண்டிய பதிகம்**

இப்பதிகம் காட்டிய நெறியில் திருவெண்காடு சார்ந்து
முக்குள நீராடி பெருமானை வழிபட்ட பெற்றோர்களுக்குச்
சைவ சித்தாந்த முதலாசிரியர் மெய்கண்டார் திருமகனாக
அவதரித்தார்.

ஆசிரியர் : திருஞானசம்பந்தர்
பண் : சீகாமரம்
இராகம் : மாயா மாளவ கௌளை
தலம் : திருவெண்காடு

திருச்சிற்றம்பலம்

கண் காட்டும் நுதலானும், கனல்
காட்டும் கையானும்,
பெண் காட்டும் உருவானும்
பிறை காட்டும் சடையானும்
பண் காட்டும் இசையானும் பயிர்
காட்டும் புயலானும்
வெண் காட்டில் உறைவானும், விடை
காட்டும் கொடியானே.

1

பேய் அடையா, பிரிவு எய்தும்;
பிள்ளையினோடு உள்ளம் நினைவு
ஆயினவே வரம் பெறுவர்; ஐயுற
வேண்டா ஒன்றும்;
வேயனதோள் உமை பங்கன் வெண்காட்டு
முக்குள நீர்,
தோய்வினையார் அவர் தம்மைத்
தோயாவாம், தீவினையே.

2

மண்ணொடு நீர், அனல், காலோடு
ஆகாயம், மதி, இரவி,
எண்ணில் வரும் இயமானன், இக
பரமும், எண்திசையும்

பெண்ணினொடு ஆண், பெருமையொடு
சிறுமையும், ஆம் பேராளன்
விண்ணவர்கோன் வழிபட, வெண்காடு
இடமா விரும்பினனே.

3

விடம் உண்ட மிடற்று அண்ணல்
வெண்காட்டின் தண்புறவில்
மடல் விண்டமுடத்தாழை மலர் நிழலைக்
குருகு என்று
தடம் மண்டு துறைக்கெண்டை,
தாமரையின் பூமறையக்
கடல் விண்ட கதீர் முத்தம் நகை
காட்டும் காட்சியதே.

4

வேலை மலி தண்கானல் வெண்
காட்டான் திருவடிகீழ்
மாலை மலி வண்சாந்தால் வழிபடு
நல் மறையவன்தன்
மேல் அடர் வெங்காலன் உயிர் விண்ட
பினை, நமன் தூதர்,
ஆலமிடற்றான் அடியார் என்று,
அடர அஞ்சுவரே.

5

தண்மதியும் வெய்யரவும் தாங்கினான்,
சடையின் உடன்;
ஒண்மதிய நுதல் உமை ஓர்
கூறுஉகந்தான்; உறைகோயில்
பண்மொழியால் அவன் நாமம் பல
ஓதப், பசுங்கிள்ளை
வெண்முகில் சேர் கரும்பெணை மேல்
வீற்றிருக்கும் வெண்காடே.

6

சக்கரம் மாற்கு ஈந்தானும்,
சலந்தரனைப் பிளந்தானும்,
அக்கு அரைமேல் அசைத்தானும்
அடைந்துஅயிரா வதப்பணிய
மிக்கு அதனுக்கு அருள் சுரக்கும்
வெண்காடும் வினைதுரக்கும்

முக்குளம் நன்கு உடையானும்,
முக்கண்உடை இறையவனே. 7

பண்மொய்த்த இன்மொழியாள்,
பயம்எய்த மலைஎடுத்த
உன்மத்தன் உரம் நெரித்து, அன்று
அருள்செய்தான் உறைகோயில்,
கண்மொய்த்த கரு மஞ்சை
நடம்ஆடக், கடல் முழங்க
விண்மொய்த்த பொழில் வரிவண்டு
இசைமுரலும் வெண்காடே. 8

கள் ஆர் செங் கமலத்தான்
கடல்கிடந்தான், எனஇவர்கள்
ஒள் ஆண்மை கொளற்கு ஓடி,
உயர்ந்து ஆழ்ந்தும், உணர்வு அரியான்;
வெள் ஆனை தவம் செய்யும் மேதகு வெண்
காட்டான் என்று
உள் ஆடி உருகாதார்
உணர்வு உடைமை, உணரோமே. 9

போதியர்கள் பிண்டியர்கள் மிண்டு
மொழி பொருள் என்னும்
பேதையர்கள் அவர்; பிரிமின்;
அறிவுடையீர், இதுகேள்மின்;
வேதியர்கள் விரும்பியசீர்
வியன் திருவெண்காட்டான் என்று
ஓதியவர் யாதும் ஒரு தீது இலர்
என்று உணருமினே. 10

தண் பொழில் சூழ் சண்டையர் கோன்,
தமிழ்ஞான சம்பந்தன்,
விண் பொலி வெண் பிறைச் சென்னி
விகிர்தன்உறை வெண்காட்டைப்,
பண் பொலி செந் தமிழ் மாலை
பாடியபத்து இவை வல்லார்,
மண் பொலிய வாழ்ந்தவர், போய்
வான்பொலியப் புகுவாரே. 11
திருச்சிற்றம்பலம்

**6.கருவுற்ற பெண்ணின் கருச்சிதையாது பிள்ளைப்பேறு
வாய்க்கவும், விரும்பியவாறு ஆண் அல்லது பெண்
குழந்தை வாய்க்கவும் பெண்கள் நம்பிக்கையுடன் ஓத
வேண்டிய பதிகம்**

திருக்கருகாவூர் இறைவி : கர்ப்பரட்சாம்பிகை. பல்லாயிரவர்
இத்தலத்தை வழிபட்டு நன்மக்கள் பேறு பெற்றுள்ளனர்.

ஆசிரியர் : திருநாவுக்கரசர்
தலம் : திருக்கருகாவூர்
திருத்தாண்டகம் : அரிகாம்போதி

திருச்சிற்றம்பலம்

குருகாம் வயிரமாங் கூறுநாளாங்
கொள்ளுங் கிழமையாங்கோளே தானாம்
பருகா அமுதமாம் பாலின் நெய்யாம்
பழத்தின் இரதமாம் பாட்டிற் பண்ணாம்
ஒருகாலுமையாளார் பாகனுமாம்
உள்நின்ற நாவிற குரையாடியாம்
கருவா யுலகுக்கு முன்னே தோன்றுங்
கண்ணாங் கருகாவுரெந்தை தானே. 1

வித்தாம் முளையாகும் வேரே தானாம்
வேண்டும் உருவமாம் விரும்பி நின்ற
பத்தாம் அடியார்க்கோர் பாங்க னுமாம்
பால்நிறமு மாம்பரஞ் சோதி தானாம்
தொத்தாம் அமரர் கணஞ் சூழ்ந்து போற்றத்
தோன்றாதென் னுள்ளத்தினுள்ளே நின்ற
கத்தாம் அடியேற்குக் காணா காட்டுங்
கண்ணாங் கருகாவு ரெந்தை தானே. 2

பூத்தானாம் பூவின் நிறத்தா னுமாம்
பூக்குளால் வாசமாய் மன்னி நின்ற
கோத்தானாங் கோல்வளையாள் கூறனாகுங்
கொண்ட சமயத்தார் தேவனாகி
ஏத்தாதார்க் கென்றுமிடரே துன்பம்
ஈவானா மென்னெஞ்சத் துள்ளேநின்று

காத்தானாங் காலன் அடையா வண்ணங்
கண்ணாங் கருகாவு ரெந்தை தானே. 3

இரவனாம்எல்லி நடமாடியாம்
எண்டிசைக்குந் தேவனாம் என்னுளானாம்
அரவனாம் அல்லல் அறுப்பா னுமாம்
ஆகாச மூர்த்தியாம் ஆனே நேறும்
குரவனாங் கூற்றையுதைத்தான் தானாங்
கூறாத வஞ்சக் குயலர்க் கென்றும்
கரவனாங் காட்சிக் கெளியா னுமாங்
கண்ணாங் கருகாவு ரெந்தை தானே. 4

படைத்தானாம் பாரை யிடந்தா னாகும்
பரிசொன்றறி யாமை நின்றான் தானாம்
உடைத்தானாம் ஒன்னார் புரங்கள் மூன்றும்
ஒள்ளழலால் முட்டி யொருக்கீறின்று
அடைத்தானாஞ் சூலம் மழுவோர் நாக
மசைத்தானாம் ஆனேறொன்றுர்ந்தா னாகும்
கடைத்தானாங் கள்ளமறிவார் நெஞ்சிற்
கண்ணாங் கருகாவு ரெந்தை தானே. 5

மூலனாம் மூர்த்தியாம் முன்னே தானாம்
மூவாத மேனி முக்கண்ணி னானாம்
சீலனாஞ் சேர்ந்தா ரிடர்கள் தீர்க்குஞ்
செல்வனாஞ் செஞ்சுடர்க்கோர் சோதி தானாம்
மாலனாம் மங்கையோர் பங்கனாகும்
மன்றாடி யாம்வானோர் தங்கட்கெல்லாம்
காலனாம் காலனைக் காய்ந்தா னாகுங்
கண்ணாங் கருகாவு ரெந்தை தானே. 6

அரைசே ரரவனாம் ஆலத் தனாம்
ஆதிரைநா ளானாம் அண்ட வானோர்
திரைசேர் திருமுடித் திங்க ளானாந்
தீவினைநாசனென் சிந்தை யானாம்
உரைசே ருலகத்தாருள்ளானுமாம்
உமையானோர் பாகனாம் ஓத வேலிக்
கரைசேர் கடல்நஞ்சை யுண்டானாகுங்
கண்ணாங்கருகாவு ரெந்தை தானே. 7

துடியாந் துடியின் முழக்கந் தானாஞ் சொல்லுவார்
 சொல் லெல்லாஞ் சோதிப் பானாம்
 படிதானாம் பாவமறுப் பானாகும் பால்நீற்ற
 னாம்பரஞ் சோதி தானாம்
 கொடியானாங் கூற்றை யுதைத்தா னாகுங்
 கூறாத வஞ்சக் குயலர்க் கென்றும்
 கடியானாங் காட்சிக் கரியா னாகுங்
 கண்ணாங் கருகாவு ரெந்தை தானே.

8

விட்டுருவங் கிளர்கின்ற சோதி யானாம்
 விண்ணவர்க்கும் அறியாத சூழலானாம்
 பட்டுருவ மாலயானைத் தோல் கீண்டானாம்
 பலபலவும் பாணி பயின்றான் தானாம்
 எட்டுருவ மூர்த்தியாம் எண்தோ ளானாம்
 என்னுச்சி மேலானாம் எம்பிரானாம்
 கட்டுருவங் கடியானைக் காய்ந்தானாகுங்
 கண்ணாங் கருகாவு ரெந்தை தானே.

9

பொறுத்திருந்த புள்ளூர்வான் உள்ளானாகி
 உள்ளிருந்தங் குள்ளோய் களைவான் தானாய்ச்
 செறுத்திருந்த மும்மதில்கள் மூன்றும் வேவச்
 சிலைகுனியத் தீமூட்டுந்தீண்மை யானாம்
 அறுத்திருந்த கையானாம் அந்தார் அல்லி
 யிருந்தானை யொருதலையைத் தெரிய நோக்கிக்
 கறுத்திருந்த கண்டமுடையான் போலுங்
 கண்ணாங் கருகாவு ரெந்தை தானே.

10

ஒறுத்தானாம் ஒன்னார்புரங்கள் மூன்றும்
 ஒள்ளழலைமாட்டியுடனே வைத்து
 இறுத்தானாம் எண்ணான் முடிகள் பத்தும்
 இசைந்தானாம் இன்னிசைகள் கேட்டானாகும்
 அறுத்தானாம் அஞ்சும் அடக்கி யங்கே
 ஆகாய மந்திரமுமானா னாகும்
 கறுத்தானாங் காலனைக் காலால் வீழக்
 கண்ணாங் கருகாவு ரெந்தை தானே

11

திருச்சிற்றம்பலம்

21

**7. கணவன், கொழுந்தன், மாமனார், மாமியார், நாத்தனார்
கொடுமையிலிருந்து விடுபடவும், விருப்பமான வாழ்வும்,
வழிபாடும் அமையவும், தாய்வழி மரபுகள் சிறக்கவும் ஓத
வேண்டிய பதிகம்**

தாம் விரும்பிய வழிபாட்டை மேற்கொண்ட ஒரு பெண்ணின்
பொருட்டு இறைவன் அன்று மாடு கட்டும் முளை (ஆப்பு) யிலிருந்து
வெளிப்பட்டு அருள்பாலித்தது.

ஆசிரியர் : திருநாவுக்கரசர்
தலம் : திருக்கன்றாப்பூர்
திருத்தாண்டகம் : (அரிகாம்போதி)

திருச்சிற்றம்பலம்

மாதிரையோர் கூறுகந்தாய் மறைகொள் நாவா
மதிகூட வானவர்கள் தங்கடகெல்லாம்
நாதனே யென்றென்று பரவி நாளும்
நைந்துருகி வஞ்சகமற் றன்பு கூர்ந்து
வாதனையால் முப்பொழுதும் பூநீர் கொண்டு
வைகல் மறவாது வாழ்த்தியேத்திக்
காதன்மையால் தொழுமடியார் நெஞ்சினுள்ளே
கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காண லாமே. 1

விடிவதுமே வெண்ணீற்றறை மெய்யிற் பூசி
வெளுத்தமைந்த கீளொடுகோ வணமுந் தற்றுச்
செடியுடைய வல்வினைநோய் தீர்ப்பாய் என்றும்
செல்கதிக்கு வழிகாட்டுஞ் சிவனெயென்றும்
துடியனைய இடைமடவாள் பங்கா வென்றும்
சுடலைதனில் நடமாட்டுஞ் சோதீ யென்றும்
கடிமலர் தூய்த்தொழு மடியார் நெஞ்சி னுள்ளே
கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காண லாமே. 2

எவரேனுந் தாமாக விலாடத் திட்ட திருநீறுஞ்
சாதனமுங் கண்டாலுள்கி
உவராதே யவரவரைக் கண்டபோது
உகந்தடிமைத் திறநினைந்தங் குவந்து நோக்கி

இவர்தேவர் அவர்தேவ ரென்று சொல்லி
 இரண்டாட்டா தொழிந்தீசன் திறமே பேணிக்
 கவராதே தொழுமடியார் நெஞ்சி னுள்ளே
 கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காண லாமே. 3

இலங்காலஞ் செல்லாநா ளென்று
 நெஞ்சத்திடையாதே யாவர்க்கும் பிச்சையிட்டு
 விலங்காதே நெறிநின்றங் கறிவே மிக்கு
 மெய்யன்பு புகப் பெய்து பொய்யை நீக்கித்
 துலங்கா மெய் வானவரைக் காத்து நஞ்சம்
 உண்டபிரா னடியிணைக்கே சித்தம் வைத்துக்
 கலங்காதே தொழுமடியார் நெஞ்சினுள்ளே
 கன்றாப்பூர் நடு தறியைக் காண லாமே. 4

விருத்தனே வேலைவிட முண்ட கண்டா
 விரிசடைமேல் வெண்திங்கள் விளங்கச் சூடும்
 ஒருத்தனே உமைகணவா வுலக மூர்த்தீ
 நுந்தாத வொண்கூடரே அடியார் தங்கள்
 பொருத்தனே யென்றென்று புலம்பி நாளும்
 புலனைந்தும் அிகத் தடக்கிப் புலம்பி நோக்கிக்
 கருத்தினால் தொழுமடியார் நெஞ்சினுள்ளே
 கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காண லாமே. 5

பொசியினால் மிடைந்துபுழுப் பொதிந்த போர்வைப்
 பொல்லாத புலாலுடம்பை நிலாசு மென்று
 பசியினால் மீதூரப் பட்டே யீட்டிப்
 பலர்க்குதவ லதுவொழிந்து பவளவாயார்
 வசியினால கப்பட்டு வீழா முன்னம்
 வானவர்கோன் திருநாமம் அஞ்சுஞ் சொல்லிக்
 கசிவினால் தொழுமடியார் நெஞ்சினுள்ளே
 கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காண லாமே. 6

ஐயினால் மிடறடைப்புண் டாக்கை விட்டு
 ஆவியார் போவதுமே அிகத்தார் சுவடி
 மையினாற் கண்ணெழுதி மாலை சூட்டி
 மயானத்திலிடு வதன்முன் மதியஞ் சூடும்

ஐயனார்க் காளாகி அன்புமிக்கு

வகங்குழைந்து மெய்யரும்பி அடிகள் பாதங்
கையினால் தொழுமடியார் நெஞ்சினுள்ளே
கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காண லாமே.

7

திருதிமையால் ஐவரையுங் காவ லேவித்

திகையாதே சிவாய நம என்னுஞ் சிந்தைச்
சுருதிதனைத்துயக்கறுத்துத் துன்ப வெள்ளக்
கடல்நீந்திக் கரையேறுங் கருத்தே மிக்குப்
பரிதினைப் பற்பறித்த பாவநாசா
பரஞ்சுடரே யென்றென்றுபரவி நாளுங்
கருதிமிகத் தொழுமடியார் நெஞ்சினுள்ளே
கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காண லாமே.

8

குனிந்தசிலை யாற்புரமுன் றெரித்தாய் என்றும்

கூற்றுதைத்த குரைகழற்சே வடியாய் என்றும்
தனஞ்சயற்குப் பாசுபத மீந்தாய் என்றும்
தசக்கிரிவன் மலையெடுக்க விரலாலூன்றி
முனிந்தவன்தன் சிரம்பத்துந் தானுந் தோளும்
முரணழித்திட டருள்கொடுத்த மூர்த்தீ யென்றும்
கனிந்து மிகத் தொழுமடியார் நெஞ்சி னுள்ளே
கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காண லாமே.

9-10

திருச்சிற்றம்பலம்

8. வேண்டிய செல்வ வளம் வேண்டியவாறு கிடைக்க ஓத வேண்டிய பதிகம்

1. பெற்றோர் மற்றும் உற்றார் உறவினர்க்கு உதவவும்,
2. நாடும் வீடும் நலம் பெறக் காரியங்கள் இயற்றவும்,
3. வறுமை நீங்கவும் அருளவல்லது.

ஆசிரியர் : திருஞானசம்பந்தர்
பண் : காந்தாரபஞ்சமம்
இராகம் : கேதாரகௌளை
தலம் : திருஆவடுதுறை

திருச்சிற்றம்பலம்

இடரினும் தளரினும் எனது உறு நோய்
தொடரினும் உனகழல் தொழுது எழுவேன்;
கடல்தனில் அமுதொடு கலந்த நஞ்சை
மிடறினில் அடக்கிய வேதியனே.

1

இதுவோ எமை ஆளுமாறு? ஈவது ஒன்று எமக்கு
இல்லை யேல் அதுவோ உனது இன்னருள்?
ஆவடுதுறை அரனே.

வாழினும் சாவினும் வருந்தினும் போய்
வீழினும் உனகழல் விடுவேன் அல்லேன்;
தாழ்இளம் தடம்புனல் தயங்கு சென்னிப்
போழ் இளமதி வைத்த புண்ணியனே.

2

இதுவோ எமை ஆளுமாறு? ஈவது ஒன்று எமக்கு
இல்லையேல் அதுவோ உனது இன்னருள்?
ஆவடுதுறை அரனே.

நனவினும் கனவினும் நம்பா, உன்னை
மனவினும் வழிபடல் மறவேன், அம்மான்
புனல்விரி நறுங் கொன்றைப் போது அணிந்த
கனல்எரி அனல்புல்கு கையவனே.

3

இதுவோ எமை ஆளுமாறு? ஈவது ஒன்று எமக்கு
இல்லை யேல் / அதுவோ உனது இன்னருள்?
ஆவடுதுறை அரனே.

தும்மலொடு அருந்துயர் தோன்றிடினும்
அம்மலர் அடிஅலால், அரற்றாது என் நா;
கைம்மல்கு வரிசிலைக் கணை ஒன்றினால்
மும்மதில் எரி எழ முனிந்தவனே. 4

இதுவோ எமை ஆளுமாறு? ஈவது ஒன்று எமக்கு
இல்லை யேல் / அதுவோ உனது இன்னருள்?
ஆவடுதுறை அரனே.

கையது வீழினும் கழிவு உறினும்
செய்கழல் அடிஅலால் சிந்தை செய்யேன்
கொய்அணி நறுமலர் குலாய சென்னி
மைஅணி மிடறு உடை மறையவனே. 5

இதுவோ எமை ஆளுமாறு? ஈவது ஒன்று எமக்கு
இல்லை யேல் / அதுவோ உனது இன்னருள்?
ஆவடுதுறை அரனே.

வெம்துயர் தோன்றி ஓர் வெருஉறினும்
எந்தாய், உன் அடிஅலால் ஏத்தாது, என் நா;
ஐந்தலை அரவு கொண்டு அரைக்கு அசைத்த
சந்தவெண் பொடிஅணி சங்கரனே. 6

இதுவோ எமை ஆளுமாறு? ஈவது ஒன்று எமக்கு
இல்லை யேல் / அதுவோ உனது இன்னருள்?
ஆவடுதுறை அரனே.

வெப்பொடுவிரவி ஓர் வினை வரினும்
அப்பா, உன் அடி அலால் அரற்றாது, என் நா;
ஒப்புடை ஒருவனை உரு அழிய
அப்படி அழல் எழ விழித்தவனே. 7

இதுவோ எமை ஆளுமாறு? ஈவது ஒன்று எமக்கு
இல்லை யேல் / அதுவோ உனது இன்னருள்?
ஆவடுதுறை அரனே.

பேர்இடர் பெருகி, ஓர் பிணி வரினும்
சீர் உடைக் கழல் அலால், சிந்தை செய்யேன்;
ஏர் உடை மணி முடி இராவணனை
ஆர் இடர் பட, வரை அடர்த்தவனே. 8

இதுவோ எமை ஆளுமாறு? ஈவது ஒன்று எமக்கு
இல்லை யேல் / அதுவோ உனது இன்னருள்?
ஆவடுதுறை அரனே.

உண்ணினும் பசிப்பினும் உறங்கினும் நின்
ஒண்மலர் அடிஅலால் உரையாது, என் நா;
கண்ணனும் கடிசமழ் தாமரை மேல்
அண்ணலும் அளப்பு அரிது ஆயவனே.

9

இதுவோ எமை ஆளுமாறு? ஈவது ஒன்று எமக்கு
இல்லை யேல் / அதுவோ உனது இன்னருள்?
ஆவடுதுறை அரனே.

பித்தொடு மயங்கி ஓர் பிணி வரினும்
அத்தா, உன்அடி அலால் அரற்றாது என்நா;
புத்தரும் சமணரும் புறன் உரைக்கப்
பத்தர்கட்கு அருள் செய்து பயின்றவனே.

10

இதுவோ எமை ஆளுமாறு? ஈவது ஒன்று எமக்கு
இல்லை யேல் / அதுவோ உனது இன்னருள்?
ஆவடுதுறை அரனே.

அலைபுனல் ஆவடு துறைஅமர்ந்த
இலைநுனை வேல்படை எம் இறையை
நலம்மிகு ஞானசம் பந்தன் சொன்ன
விலைஉடை அருந்தமிழ் மாலை வல்லார்

11

வினை ஆயின நீங்கிப்போய், விண்ணவர்
வியன் உலகம் / நிலை ஆக முன்ஏறுவர்;
நிலமிசை நிலைஇலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

**9. உண்ண உணவும், உடுக்க உடையும் வாழ்நாள்
முழுவதும் தடையின்றிக் கிடைக்க ஓத வேண்டிய பதிகம்**

நம் தேவைகள் மனிதர்களால் பூரணமாக நிறைவேறாது;
சிவனிடம் கையேந்துங்கள்; சிவனருள் உணவும் உடையும் தரும்;
இடையூறு அகற்றும்; மறுமை இன்பத்தையும் வழங்கும்.

ஆசிரியர் : சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்
பண் : கொல்லி
இராகம் : நவரோசு
தலம் : திருப்புகலூர்

திருச்சிற்றம்பலம்
தம்மையே புகழ்ந்து இச்சை பேசினும்
சார்வினும் தொண்டர் தருகிலாப்
பொய்ம்மை யாளரைப் பாடாதே,
எந்தை புகலூர் பாடுமின் புலவீர்கள்
இம்மையே தரும் சோறும் கூறையும்,
ஏத்தலாம்இடர் கெடலுமாம்
அம்மையே சிவலோகம் ஆள்வதற்கு
யாதும் ஐயறவு இல்லையே. 1

மிடுக்கு இலாதானை வீமனே,
விறல் விசயனே வில்லுக்கு இவன் என்று
கொடுக்கிலாதானைப் பாரியே
என்று கூறினும் கொடுப்பார் இலை;
பொடிக்கொள் மேனி, எம் புண்ணியன்,
புகலூரைப் பாடுமின் புலவீர்கள்;
அடுக்குமேல் அமர் உலகம் ஆள்வதற்கு
யாதும் ஐயறவு இல்லையே. 2

காணியேல் பெரிது உடையனே,
கற்று நல்லனே, சுற்றம் நல்கினை
பேணியே, விருந்து ஓம்புமே
என்று பேசினும் கொடுப்பார் இலை
பூணி பூண்டு உழப்புள் சிலம்பும்,
தண்புகலூர் பாடுமின், புலவீர்கள்;

ஆணியாய் அமருலகம் ஆள்வதற்கு,
யாதும் ஐயுறவு இல்லையே.

3

நரைகள் போந்து மெய் தளர்ந்து
மூத்து, உடல்நடுங்கி நிற்கும் இக்கிழவனை
வரைகள் போல், தீரள் தோளனே
என்று வாழ்த்தினும் கொடுப்பார் இலை;
புரைவெள் ஏறு உடைப் புண்ணியன்
புகலூரைப் பாடுமின், புலவீர்காள்
அரையனாய் அமருலகம் ஆள்வதற்கு
யாதும் ஐயுறவு இல்லையே.

4

வஞ்ச நெஞ்சனை, மா சழக்கனைப்
பாவியை, வழக்கு இல்லியைப்
பஞ்ச துட்டனைச் சாதுவே
என்று பாடினும் கொடுப்பார் இலை;
பொன்செய் செஞ்சடைப் புண்ணியன்,
புகலூரைப் பாடுமின், புலவீர்காள்;
நெஞ்சில் நோய் அறுத்து,
உஞ்சுபோவதற்கு யாதும் ஐயுறவு இல்லையே. 5

நலம் இலாதானை, நல்லனே என்று,
நரைத்த மாந்தரை, இளையனே
குலம் இலாதானைக் குலவனே என்று
கூறினும் கொடுப்பார் இலை;
புலம் எலாம் வெறி கமழும் பூம்
புகலூரைப் பாடுமின், புலவீர்காள்;
அலமராது அமருலகம் ஆள்வதற்கு
யாதும் ஐயுறவு இல்லையே.

6

நோயனைத், தடந்தோளனே என்று
நொய்ய மாந்தரை, விழுமிய
தாய் அன்றோ புலவோர்க்கு எலாம் என்று
சாற்றினும் கொடுப்பார் இலை;
போய் உழன்று கண் குழியாதே,
எந்தை புகலூர் பாடுமின், புலவீர்காள்;
ஆயம் இன்றிப் போய், அண்டம்
ஆள்வதற்கு யாதும் ஐயுறவு இல்லையே.

7

எள் விழுந்த இடம் பார்க்கும் ஆகிலும்
 ஈக்கும் ஈகிலன் ஆகிலும்
 வள்ளலே, எங்கள் மைந்தனே
 என்று வாழ்த்தினும் கொடுப்போர் இலை;
 புள் எலாம் சென்று சேரும் பூம்
 புகலூரைப் பாடுமின், புலவீர்காள்;
 அல்லல் பட்டு அமுந்தாது போவதற்கு,
 யாதும் ஐயறவு இல்லையே.

8

கற்றிலாதானைக், கற்று நல்லனே
 காமதேவனை ஒக்குமே
 முற்றிலாதானை, முற்றனே என்று
 மொழியினும் கொடுப்பார் இலை;
 பொத்தில் ஆந்தைகள் பாட்டு அறாப்
 புகலூரைப் பாடுமின், புலவீர்காள்;
 அத்தன்ஆய் அமருலகம் ஆள்வதற்கு
 யாதும் ஐயறவு இல்லையே.

9

தையலாருக்குஓர் காமனே என்றும்,
 சால நல் வழக்குடையனே
 கைஉலாவிய வேலனே என்று,
 கழறினும் கொடுப்பார் இலை;
 பொய்கை ஆனியில் மேதிபாய்
 புகலூரைப் பாடுமின், புலவீர்காள்;
 ஐயனாய் அமருலகம் ஆள்வதற்கு,
 யாதும் ஐயறவு இல்லையே.

10

செறுவினில் செழும் கமலம் ஓங்கு
 தென்புகலூர் மேனிய செல்வனை
 நறவம் பூம்பொழில் நாவலூரன், வனப்பகை
 அப்பன், சடையன் தன்
 சிறுவன், வன் தொண்டன், ஊரன், பாடிய
 பாடல் பத்து இவை வல்லவர்
 அறவனார் அடி சென்று சேர்வதற்கு,
 யாதும் ஐயறவு இல்லையே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்
 30

10. எத்தகைய துன்பம் (இடர்) எங்கிருந்து, எந்த ரூபத்தில் வந்தாலும் அந்தத் துயரங்கள் தவிடுவொடியாகி மறைந்து ஒழிய நம்பிக்கையுடன் ஓத வேண்டிய பதிகம்

இதனை இடர்களையும் தீருப்பதிகம் என்பர். இன்றும் பல லட்சம் பேர் இதனை நியமத்துடன் ஓதி இடர் நீங்கி வருகின்றனர்.

ஆசிரியர் : திருஞானசம்பந்தர்
பண் : பழந்தக்கராகம்
இராகம் : சுத்தசாவேரி
தலம் : திருநெடுங்களம்

தீருச்சிற்றம்பலம்

மறையுடையாய் தோலுடையாய் வார்சடைமேல் வளரும்
பிறையுடையாய் பிஞ்ஞுகளே யென்றுனைப்பே சினல்லால்
குறையுடையார் குற்றம்ஓராய் கொள்கையினால் உயர்ந்த
நிறையுடையார் இடர்களையாய் நெடுங்களம்மேயவளே. 1

கனைத்தெழுந்த வெண்டிரைகழ் கடலிடைநஞ் சுதன்னைத்
தினைத்தனையா மிடற்றில்வைத்த தீருந்தியதேவ நின்னை
மனத்தகத்தோர் பாடல் ஆடல் பேணியிராப்பகலும்
நினைத்தெழுவார் இடர்களையாய் நெடுங்களம்மேயவளே. 2

நின்னடியே வழிபடுவான் நிமலாநினைக் கருத
என்னடியான் உயிரைவவ்வேல் என்றடற்கூற்றுதைத்த
பொன்னடியே பரவிநாளும் பூவொடுநீர் சுமக்கும்
நின்னடியார் இடர்களையாய் நெடுங்களம்மே யவளே. 3

மலைபுரிந்த மன்னவன்றன் மகளையேயார் பால் மகிழ்ந்தாய்
அலைபுரிந்த கங்கைதங்கும் அவிர்சடையா ஞுரா
தலைபுரிந்த பலிமகிழ்வாய் தலைவநின்றாள் நிறுக்கீழ்
நிலைபுரிந்தார் இடர்களையாய் நெடுங்களம்மே யவளே. 4

பாங்கி னல்லார் படிமஞ் செய்வார் பாரிடமும் பலிசேர்
தூங்கிநல்லார் பாடலோடு தொழுகழலே வணங்கித்

தாங்கிநில்லா அன்பினோடுந் தலைவநின்தாள் நிழற்கீழ்
நீங்கிநில்லார் இடர்களையாய் நெடுங்களம்மே யவனே. 5

விருத்தனாகிப் பாலனாகி வேதமோர்நான் குணர்ந்து
கருத்தனாகிக் கங்கையாளைக் கமழ்சடைமேற் கரந்தாய்
அருத்தனாய் ஆதிதேவன் அடியிணையே பரவும்
நிருத்தர்கீதர் இடர்களையாய் நெடுங்களம்மே யவனே. 6

கூறுகொண்டாய் மூன்றுமொன்றாக் கூட்டியோர்வெங் கணையால்
மாறுகொண்டார் புரமெரித்த மன்னவனே கொடிமேல்
ஏறுகொண்டாய் சாந்தமீதென் றெம்பெருமா னணிந்த
நீறுகொண்டார் இடர்களையாய் நெடுங்களம்மே யவனே. 7

குன்றின்உச்சிமேல்விளங்குங் கொடிமதில்சூழ் இலங்கை
அன்றிநின்ற அரக்கர்கோனை யருவரைக்கீழ் அடர்த்தாய்
என்றுநல்ல வாய்மொழியா லேத்தியிராப் பகலும்
நின்று நைவார் இடர்களையாய் நெடுங்களம்மே யவனே. 8

வேழ வெண்கொம் பொசித்தமாலும் விளங்கிய நான் முகனும்
சூழவெங்கும் நேடஆங்கோர் சோதியுளா கிநின்றாய்
கேழல்வெண்கொம் பணிந்தபெம்மான் கேடிலாப் பொன்னடியின்
நீழல்வாழ்வார் இடர்களையாய் நெடுங்களம்மே யவனே. 9

வெஞ்சொல் தஞ்சொல் லாக்கிநின்ற வேடமிலாச் சமணும்
தஞ்சமில்லாச் சாக்கியருந் தத்துவமொன்றறியார்
துஞ்சலில்லா வாய்மொழியால் தோத்திரம் நின்னடியே
நெஞ்சில்வைப்பார் இடர்களையாய் நெடுங்களம்மே யவனே. 10

நீடவல்ல வார்சடையான் மேயநெடுங் களத்தைச்
சேடர் வாழும் மாமறுகிற் சிரபுரக்கோன் நலத்தால்
நாடவல்ல பனுவன்மாலை ஞானசம்பந்தன் சொன்ன
பாடல்பத்தும் பாடவல்லார் பாவம்ப றையுமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

**11. தீராத வயிற்று நோய் நீங்கவும், திசைமாறி,
கால்போன போக்கில் போனதால் ஏற்பட்ட திருவருள்
குற்றத்திலிருந்து விடுபடவும் ஓத வேண்டிய பதிகம்**

திருவதிகை வீரட்டானத்தில் சிவனைப் பணிந்து பாடி
திருநாவுக்கரசர் சூலைநோய் நீங்கப் பெற்றது

ஆசிரியர் : திருநாவுக்கரசர்

பண் : கொல்லி

இராகம் : நவரோசு

தலம் : திருவதிகை

திருச்சிற்றம்பலம்

சுற்றாயின வாறு விலக்ககிலீர்

கொடுமை பல செய்தன நானறியேன்

ஏற்றா யடக்கே இரவும் பகலும்

பிரியாது வணங்குவன் எப்பொழுதும்

தோற்றாதென் வயிற்றின் அகம்படியே

குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட

ஆற்றேன் அடியேன் அதிகைக் கெடில

வீரட்டானத் துறை அம்மானே.

1

நெஞ்சம்உமக் கேயிட மாகவைத்தேன்

நினையாதொரு போதும் இருந்தறியேன்

வஞ்சம்மிது வொப்பது கண்டறியேன்

வயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட

நஞ்சாகி வந்தென்னை நலிவதனை

நணுகாமல் துரந்து சுரந்துமிடர்

அஞ்சேலுமென் னிர்அதி கைக் கெடில

வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

2

பணிந்தாரன பாவங்கள் பாற்ற வல்லீர்

படுவெண்டலை யிற்பலி கொண்டுமல்வீர்

துணிந்தேயுமக் காட்செய்து வாழலுற்றால்

சுடுகின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர்

பிணிந்தார் பொடி கொண்டுமெய் பூசுவல்லீர்
 பெற்றமேற்றுநீர் தீர்சுற்றும் வெண்டலை கொண்டு
 அணிந்தீர்அடி கேள்அதி கைக்கெடில
 வீரட்டானத்துறை அம்மானே. 3

முன்னம்மடி யேன்அறியாமையினால்
 முனிந்தென்னை நலிந்து முடக்கியிடப்
 பின்னையடி யேனுமக் காளும்பட்டேன்
 சுடுகின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர்
 தன்னையடைந் தார் வினை தீர்த்தபதன்றோ
 தலையாயவர் தங்கட னாவதுதான்
 அன்னநடை யார் அதி கைக்கெடில
 வீரட்டா னத்துறை அம்மானே. 4

காத்தாள்பவர் காவல் இகழ்ந்தமையாற்
 கரைநின்றவர் கண்டுகொள்ளென்று சொல்லி
 நீத்தாயகயம்புக நூக்கியிட நிலைக்கொள்ளும்
 வழித்துறை யொன்றறியேன்
 வார்த்தையிதுவொப்பது கேட்டறியேன்
 வயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட
 ஆர்த்தார்புன லார்அதி கைக்கெடில
 வீரட்டா னத்துறை அம்மானே. 5

சலம்பூவொடு தூபம் மறந்தறியேன்
 தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன்
 நலந்தீங்கிலும் உன்னை மறந்தறியேன்
 உன்னாமம் என்னாவில் மறந்தறியேன்
 உலாந்தார்தலை யில்பலி கொண்டுழல்வாய்
 உடலுள்ளுறு சூலை தவிர்த்தருளாய்
 அலந்தேன்அடியேன் அதிகைக்கெடில
 வீரட்டானத்துறை அம்மானே. 6

உயர்ந்தேன்மனை வாழ்க்கையும் ஒன்பொருளும்
 ஒருவர் தலைகாவலி லாமையினால்
 வயந்தேயுமக் காட்செய்து வாழலுற்றால்
 வலிக்கின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர்

பயந்தேயென் வயிற்றினகம் படியே
 பறித்துப்புரட டியறுத் தீர்த்திடநான்
 அயர்ந்தேன் அடி யேன்அதி கைக்கெடில
 வீரட்டானத்துறை அம்மானே. 7

வலித்தேன்மனை வார்க்கை மகிழ்ந்தடியேன்
 வஞ்சம்மனமொன்று மிலாமையினால்
 சலித்தாலொரு வர்துணை யாருமில்லைச்
 சங்க வெண்குழைக் காதுடை எம்பெருமான்
 கலித்தேயென் வயிற்றி னகம்படியே
 கலக்கிமலக் கிட்டுக் கவர்ந்து தின்ன
 அலுத்தேன்அடி யேன்அதி கைக்கெடில
 வீரட்டா னத்துறை அம்மானே. 8

பொன்போல மிளிர்வதொர் மேனியினீர்
 புரிபுன்சடை யீர்மெலி யும்பிறையீர்
 துன்பேகவ லைபிணி யென்றிவற்றை
 நணுகாமல் துரந்து கரந்துமிடீர்
 என்போலிகளும்மை இனித்தெளியார்
 அடியார்படு வதிது வேயாகில்
 அன்பே அமை யும்மதி கைக்கெடில
 வீரட்டா னத்துறை அம்மானே. 9

போர்த்தாயங்கொ ரானையின் ஈருரிதோல்
 புறங்காடரங் காநட மாடவல்லாய்
 ஆர்த்தானரக் கன்றனை மால் வரைக்கீழ்
 அடர்த்திட்டருள் செய்த வதுகருதாய்
 வேர்த்தும்புரண் டும்விழுந் தும்மெழுந்தால்
 என்வேதனை யான விலக்கியிடாய்
 ஆர்த்தார் புனல் கூர்அதி கைக்கெடில
 வீரட்டா னத்துறை அம்மானே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

**12. மருந்துகளுக்கெல்லாம் கட்டுப்பாடாத
வெப்புநோய்களும், சுரநோய்களும் அகல**

ஓத வேண்டிய பதிகம்

கூன் பாண்டியனது வெப்பு நோயைத் திருஞானசம்பந்தர் இப்பதிகம் ஓதி
திருநீறு அளித்து நீக்கி அருளினார்

ஆசிரியர் : திருஞானசம்பந்தர்

பண் : காந்தாரம்

இராகம் : நவரோசு

தலம் : ஆலவாய் (மதுறை)

திருச்சிற்றம்பலம்

மந்திரம் ஆவது நீறு; வானவர் மேலது நீறு;
சுந்தரம் ஆவது நீறு; துதிக்கப் படுவது நீறு;
தந்திரம் ஆவது நீறு; சமயத்தில் உள்ளது நீறு;
செந்துவர் வாய் உமை பங்கன், திரு ஆலவாயான் திருநீறே. 1

வேதத்தில் உள்ளது நீறு; வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு;
போதம் தருவது நீறு; புன்மை தவிர்ப்பது நீறு;
ஓதத் தருவது நீறு; உண்மையில் உள்ளது நீறு;
சீதப் புனல் வயல் சூழ்ந்த திரு ஆலவாயான் திருநீறே. 2

முத்தி தருவது நீறு; முனிவர் அணிவது நீறு;
சத்தியம் ஆவது நீறு; தக்கோர் புகழ்வது நீறு;
பத்தி தருவது நீறு; பரவ இனியது நீறு;
சித்தி தருவது நீறு; திரு ஆலவாயான் திருநீறே. 3

காண இனியது நீறு; கவினைத் தருவது நீறு;
பேணி அணிபவர்க்கு எல்லாம் பெருமை கொடுப்பது நீறு;
மாணம் தகைவது நீறு; மதியைத் தருவது நீறு;
சேணம் தருவது நீறு; திரு ஆலவாயான் திருநீறே. 4

பூசஇனியது நீறு; புண்ணியம் ஆவது நீறு;
பேசஇனியது நீறு; பெருந்தவத் தோர்களுக்கு எல்லாம்
ஆசை கெடுப்பது நீறு; அந்தம்அது ஆவது நீறு;
தேகம் புகழ்வது நீறு; திருஆலவாயான் திருநீறே. 5

அருத்தம் அது ஆவது நீறு; அவலம் அறுப்பது நீறு;
 வருத்தம் தணிப்பது நீறு; வானம் அளிப்பது நீறு;
 பொருத்தம் அது ஆவது நீறு; புண்ணியர் பூசும் வெண்ணீறு
 திருத்தகு மாளிகை கழ்ந்த திரு ஆலவாயான் திருநீறே. 6

எயில் அது அட்டது நீறு; இருமைக்கும் உள்ளது நீறு;
 பயிலப் படுவது நீறு; பாக்கியம் ஆவது நீறு;
 துயிலைத் தடுப்பது நீறு; சுத்தம் அது ஆவது நீறு;
 அயிலைப் பொலிதரு சூலத்து ஆலவாயான் திருநீறே. 7

இராவணன் மேலது நீறு; எண்ணத் தருவது நீறு;
 பராவணம் ஆவது நீறு; பாவம் அறுப்பது நீறு;
 தராவணம் ஆவது நீறு; தத்துவம் ஆவது நீறு;
 அரா வணங்கும் திருமேனி ஆலவாயான் திருநீறே. 8

மாலொடு அயன் அறியாத வண்ணமும் உள்ளது நீறு;
 மேல் உறை தேவர்கள் தங்கள் மெய்யது வெண் பொடிநீறு;
 ஏல உடம்பு இடர் தீர்க்கும்; இன்பம் தருவது நீறு;
 ஆலம் அது உண்ட மிடற்று, எம் ஆலவாயான் திருநீறே. 9

குண்டிகைக் கையர்களோடு சாக்கியர் கூட்டமும் கூடக்
 கண் திகைப்பிப்பது நீறு; கருத இனியது நீறு;
 எண்திசைப் பட்ட பொருளார் ஏத்தும் தகையது நீறு;
 அண்டத்தவர் பணிந்து ஏத்தும் ஆலவாயான் திருநீறே. 10

ஆற்றல் அடல் விடை ஏறும் ஆலவாயான் திருநீற்றைப்
 போற்றிப், புகலி நிலாவும் பூசுரன் ஞான சம்பந்தன்
 தேற்றித், தென்னன் உடல் உற்ற தீப்பிணி ஆயினதீரச்
 சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

**13. குளிர் சுரம் முதலிய உடல் நோய் நீங்கவும்,
முற்பிறப்பில் செய்த தீவினையால் வரும் துன்பம்
அகலவும், நம் மேல் பிறர் ஏவிய பில்லி, சூன்யம், ஏவல்
முதலியன நீங்கவும் ஓத வேண்டிய பதிகம்**

திருநீலகண்டம் என்ற மந்திரத்தின் சிறப்பு உரைப்பது.
திருச்செங்கோட்டில், அடியவர்களுக்கு உற்ற நளிர் சுரம் நீங்கத்
திருஞானசம்பந்தர் பாடியது

ஆசிரியர் : திருஞானசம்பந்தர்
பண் : வியாழக்குறிஞ்சி
இராகம் : செளராஷ்டிரம்
தலம் : திருச்செங்கோடு

திருச்சிற்றம்பலம்

அவ்வினைக்கு இவ்வினை ஆம் என்று
சொல்லும் அஃது அறிவீர்;
உய்வினை நாடாது இருப்பதும்
உம்தமக்கு ஊனம் அன்றே?
கைவினை செய்து எம்பிரான்
கழல் போற்றுதும்; நாம் அடியோம்;
செய்வினை வந்து எமைத் தீண்டப்
பெறா; திருநீலகண்டம். 1

காவினை இட்டும் குளம்பல
தொட்டும், கனி மனத்தால்
ஏ வினையால் எயில் மூன்று
எளித்தீர் என்று இருபொழுதும்
பூவினைக் கொய்து, மலர்அடி
போற்றுதும், நாம் அடியோம்
தீவினை வந்து எமைத்
தீண்டப்பெறா; திருநீலகண்டம். 2

முலைத்தடம் மூழ்கிய போகங்களும்
மற்று எவையும் எல்லாம்
விலைத்தலை ஆவணம் கொண்டு
எமை ஆண்ட விரிசடையீர்

இலைத்தலைச் சூலமும் தண்டும்
மழுவும் இவை உடையீர்
சிலைத்து எமைத் தீவினை தீண்டப்
பெறா; திருநீலகண்டம்

3

விண்உலகு ஆள்கின்ற
விச்சாதரர்களும் வேதியரும்
'புண்ணியர்' என்று இருபோதும்
தொழப்படும் புண்ணியரே
கண் இமையாதன மூன்று உடையீர்!
உம்கழல் அடைந்தோம்
திண்ணிய தீவினை தீண்டப்
பெறா; திருநீலகண்டம்.

4

மற்று இணை இல்லா மலை திரண்டு
அன்ன திண்தோள் உடையீர்;
கிற்று எமை ஆட்கொண்டு கேளாது
ஒழிவதும் தன்மை கொல்லோ?
சொற்றுணை வாழ்க்கை துறந்து,
உம் திருவடியே அடைந்தோம்
செற்று எமைத் தீவினை தீண்டப்
பெறா; திருநீலகண்டம்

5

மறக்கும் மனத்தினை மாற்றி, எம்
ஆவியை வற்புறுத்திப்
பிறப்பு இல் பெருமான், திருந்து
அடிக்கீழ்ப் பிழையாத வண்ணம்,
பறித்த மலர்கொடு வந்து, உமை
ஏத்தும் பணி அடியோம்;
சிறப்பு இலித் தீவினை தீண்டப்பெறா;
திருநீலகண்டம்.

6-7

கருவைக் கழித்தீட்டு, வாழ்க்கை
கடிந்து, உம்கழல் அடிக்கே,
உருகி மலர்கொடு வந்து உமை
ஏத்துதும்; நாம் அடியோம்;

செருவில் அரக்கனைச் சீரில்
அடர்த்து அருள்செய்தவரே,
திருஇலித் தீவினை தீண்டப் பெறா;
திரு நீலகண்டம்.

8

நாற்றமலர் மிசை நான்முகன்
நாரணன் வாது செய்து,
தோற்றம் உடைய அடியும் முடியும்
தொடர்வு அரியீர்;
தோற்றினும் தோற்றும்; தொழுது
வணங்குதும்; நாம் அடியோம்
சீற்றம் அது ஆம் வினை தீண்டப்பெறா;
திரு நீலகண்டம்.

9

சாக்கியப் பட்டும் சமண் உரு
ஆகி உடை ஒழிந்தும்
பாக்கியம் இன்றி இருதலைப்
போகமும் பற்றும் விட்டார்;
பூக்கமழ் கொன்றைப் புரிசடையீர்;
அடி போற்றுகின்றோம்;
தீக்குழித் தீவினை தீண்டப்
பெறா; திருநீலகண்டம்.

10

பிறந்த பிறவியில் பேணி எம்
செல்வன் கழல் அடைவான்
இறந்த பிறவி உண்டாகில்
இமையவர் கோன் அடிக்கண்
திரம்பயில் ஞானசம்பந்தன் செந்தமிழ்
பத்தும் வல்லார்
நிறைந்த உலகினில் வானவர்
கோனொடும் கூடுவரே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

**14. நவக்கிரகங்களின் ஆட்சியாலும், பெயர்ச்சியாலும், தீய
பார்வையாலும், பிறவகையாலும் வரும் துன்பங்கள்
அனைத்தும் நீங்க ஓத வேண்டிய பதிகம்**

நவக்கிரகதோஷம், நட்சத்திர தோஷம், சிறுதெய்வக்
குற்றம், எம்பயம், இயற்கைச் சீற்றம், விலங்குகளின்
கொடுமை, பல்வகை கொடுநோய்கள் முதலானவற்றிலிருந்து
விடுபட ஓத வேண்டியது.

ஆசிரியர் : திருஞானசம்பந்தர்
பண் : பியந்தைக்காந்தாரம்
இராகம் : நவரோசு
தலம் : திருமறைக்காடு

திருச்சிற்றம்பலம்

வேயுறு தோளி பங்கன் விடம் உண்ட கண்டன்
மிக நல்ல வீணை தடவி,
மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமேல் அணிந்து, என்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஞாயிறு, திங்கள், செவ்வாய், புதன், வியாழம், வெள்ளி,
சனி, பாம்பு இரண்டும் உடனே
ஆசுஅறும்; நல்ல நல்ல; அவை நல்ல நல்ல,
அடியார் அவர்க்கு மிகவே. 1

என்பொடு கொம்பொடு ஆமை இவை மார்பு இலங்க
எருது ஏறி, ஏழை உடனே,
பொன்பொதி மத்த மாலை புனல்கூடி வந்து, என்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஒன்பதொடு ஒன்றொடு ஏழு பதினெட்டொடு, ஆறும்,
உடனாய நாள்கள் அவைதாம்
அன்பொடு நல்லநல்ல; அவை நல்லநல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே. 2

உருவளர் பவளமேனி ஒளிநீறு அணிந்து
உமையோடும், வெள்ளை விடைமேல்,
முருகு அலர்கொன்றை திங்கள் முடிமேல் அணிந்து என்
உளமே புகுந்த அதனால்
திருமகள், கலை அது ஊர்தி, செயமாது, பூமி,
திசை தெய்வம் ஆன பலவும்,

அருநெதீ நல்ல நல்ல; அவை நல்ல நல்ல,
அடியார் அவர்க்கு மிகவே. 3

மதி நுதல் மங்கையோடு, வடஆல் இருந்து
மறை ஓதும் எங்கள் பரமன்,
நதியோடு கொன்றைமாலை முடிமேல் அணிந்து, என்
உளமே புகுந்த அதனால்
கொதி உறு காலன், அங்கி, நமனோடு தூதர்
கொடு நோய்கள் ஆனபலவும்
அதிசுணம் நல்ல நல்ல; அவை நல்ல நல்ல,
அடியார் அவர்க்கு மிகவே. 4

நஞ்சு அணி கண்டன், எந்தை, மடவாள்தனோடும்
விடை ஏறும், நங்கள் பரமன்,
துஞ்சு இருள், வன்னி, கொன்றை முடிமேல் அணிந்து என்
உளமே புகுந்த அதனால்
வெஞ்சின அவுணரோடும், உரும், இடியும், மின்னும்
மிகையான பூதம் அவையும்,
அஞ்சிடும், நல்ல நல்ல; அவை நல்ல நல்ல,
அடியார் அவர்க்கு மிகவே. 5

வாள்வரி அதள்அது ஆடைவரி கோவணத்தர்
மடவாள்தனோடும் உடன்ஆய்,
நாளமலர் வன்னி கொன்றை நதிகூடி வந்து, என்
உளமே புகுந்த அதனால்,
கோள்அரி, உழவையோடு, கொலையானை கேழல்,
கொடு நாகமோடு, கரடி,
ஆள் அரி, நல்ல நல்ல; அவை நல்ல நல்ல,
அடியார் அவர்க்கு மிகவே. 6

செப்பு இளமுலை நல்மங்கை ஒருபாகமாக
விடைஏறு செல்வன் அடைவார்
ஒப்புஇள மதியும் அப்பும் முடிமேல் அணிந்து என்
உளமே புகுந்த அதனால்
வெப்பொடு, குளிரும் வாதம், மிகையான பித்தும்,
வினையான வந்து நலியா,
அப்படி நல்ல நல்ல; அவை நல்ல நல்ல,
அடியார் அவர்க்கு மிகவே. 7

வேள்பட விழிசெய்து அன்று, விடைமேல் இருந்து
மடவாள்தனோடும் உடனாய்,

வாள்மதி வன்னி கொன்றை மலர்கூடி வந்து, என்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 ஏழ்கடல் சூழ் இலங்கை அரையன் தனோடும்
 இடர்ஆன வந்து நலியா;
 ஆழ்கடல் நல்ல நல்ல; அவை நல்ல நல்ல,
 அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

8

பலபல வேடம் ஆகும்பரன், நாரிபாகன்,
 பசு ஏறும் எங்கள் பரமன்,
 சலமகளோடு எருக்கு முடிமேல் அணிந்து என்
 உளமே புகுந்த அதனால்,
 மலர்மிசை யோனும் மாலும் மறையோடு தேவர்
 வருகாலம் ஆன பலவும்
 அலைகடல், மேரு நல்ல; அவை நல்ல நல்ல,
 அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

9

கொத்து அலர் குழலியோடு விசயற்கு நல்கு
 குணம் ஆய வேட விகிர்தன்,
 மத்தமும் மதியும் நாகம் முடிமேல் அணிந்து, என்
 உளமே புகுந்த அதனால்,
 புத்தரொடு அமணை வாதில் அழிவிக்கும் அண்ணல்
 திருநீறு செம்மை திடமே
 அத்தகு நல்ல நல்ல; அவை நல்ல நல்ல,
 அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

10

தேன் அமர் பொழில் கொள் ஆலை விளை செந்நெல்துன்னி,
 வளர் செம்பொன் எங்கும் நிகழ,
 நான்முகன் ஆதி ஆய பிரமா புரத்து
 மறைஞான ஞான முனிவன்,
 தான் உறு கோளும் நாளும் அடியாரை வந்து
 நலியாத வண்ணம் உரை செய்
 ஆனசொல் மாலை ஓதும் அடியார்கள் வானில்
 அரசு ஆள்வர், ஆணை நமதே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

15. அறுபது ஆண்டுகள், எண்பது ஆண்டுகள், நூறு ஆண்டுகள் எம்பயம் இல்லாது நீண்ட ஆயுள்பெற்று வாழ ஓத வேண்டிய பதிகம்

மார்க்கண்டேயர் மேல் வந்த எமனைக் காலால் உதைத்து
வீழ்த்திய சிவன், இத்தலத்தில் கால சம்கார மூர்த்தியாகக்
காட்சி தருகிறார். சஷ்டியப்த பூர்த்தி, சதாபிஷேகம் முதலியன
இங்கே நிகழ்த்துவது விசேஷம்

ஆசிரியர் : திருநாவுக்கரசர்
தலம் : திருக்கடவூர்
திருவிருத்தம் : பைரவி

திருச்சிற்றம்பலம்

மருட்டுயர் தீரான் றர்ச்சித்த மாணிமார்க் கண்டேயற்காய்
இருட்டிய மேனி வளைவாள் எயிற்றொர் போலுங் குஞ்சிச்
சுருட்டிய நாவில்வெங் கூற்றம் பதைப்ப வுதைத்துங்ஙனே
உருட்டிய சேவடி யான்கட வூருறைஉத்தமனே. 1

பதத்தெழு மந்திரம் அஞ்செழுத் தோதிப் பரிவினொடும்
இதத்தெழு மாணிதன் இன்னுயிர் உண்ண வெகுண்டடர்த்த
கதத்தெழு காலனைக் கண்குரு தீப்புன லாறொழுக்
உதைத்தெழு சேவடி யான்கட வூருறை உத்தமனே. 2

கரப்புறு சிந்தையர் காண்டற் கரியவன் காமனையும்
நெருப்புமிழ் கண்ணினன் நீள்புனற் கங்கையும் பொங்கரவும்
பரப்பிய செஞ்சடைப் பால்வண்ணன் காலனைப் பண்டொருகால்
உரப்பிய சேவடியான்கட வூருறைஉத்தமனே. 3

மறித்திகழ் கையினன் வானவர் கோனை மனமகிழ்ந்து
குறித்தெழு மாணிதன் ஆருயிர் கொள்வான் கொதித்த சிந்தைக்
கறுத்தெழு மூவிலை வேலுடைக் காலனைத் தானலற
உறுக்கிய சேவடி யான்கட வூருறை உத்தமனே. 4

குழைத்திகழ் காதினன் வானவர் கோனைக் குளிர்ந்தெழுந்து
பழக்கமொ டர்ச்சித்த மாணிதன் ஆரூயிர் கொள்ளவந்த
தழற்பொதி மூவிலை வேலுடைக் காலனைத் தானலற
உழக்கிய சேவடி யான்கட வுருறை உத்தமனே. 5

பாலனுக் காயன்று பாற்கடல் ஈந்து பணைத்தெழுந்த
ஆலினிற் கீழிருந் தாரணம் ஓதி அருமுணிக்காய்ச்
சூலமும் பாசமுங் கொண்டு தொடர்ந்தடர்ந் தோடிவந்த
காலனைக் காய்ந்த பிரான்கட வுருறை உத்தமனே. 6

படர்சடைக் கொன்றையும் பன்னக மாலை பணிகயிறா
உடைதலை கோத்துழல் மேனியன் உண்பலிக் கென்றுழல்வோன்
சுடர்பொதி மூவிலை வேலுடைக் காலனைத் துண்ட மதா
உடறிய சேவடி யான்கட வுருறை உத்தமனே. 7

வெண்டலை மாலையுங் கங்கை கரோடி விரிசடைமேல்
பெண்தனி நாயகன் பேயுகந் தாடும் பெருந்தகையான்
கண்தனி நெற்றியன் காலனைக் காய்ந்த கடலின்விடம்
உண்டருள் செய்தபி ரான்கட வுருறை உத்தமனே. 8

கேழல தாகிக் கிளறிய கேசவன் காண்பரிதாய்
வாழிநன் மாமலர்க் கண்ணிடந் திட்டஅம் மாலவற்கன்று
ஆழியும் ஈந்து அடுதீற்றர் காலனை அன்றடர்ந்து
ஊழியும் ஆய பிரான்கட வுருறை உத்தமனே. 9

தென்திகழ் கொன்றையுங் சூவிள மாலை திருமுடி மேல்
ஆன்திகழ் ஐந்துகந் தாடும் பிரான்மலை ஆர்த் தெடுத்த
சூன்திகழ் வாளரக் கன்முடி புத்துங் குலைந்து விழ
ஊன்றிவ சேவடி யான்கட வுருறை உத்தமனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

**16. மேன்மை கொள் சைவ நீதி உலகெலாம் நிலவவும்,
மழைவளம் சிறக்கவும், நல்லாட்சி மரரவும், சான்றோர்
வாழ்வு பெறவும், தீமைகள் ஓடி ஒளியவும் ஓத வேண்டிய
திருப்பாசுரப் பதிகம்**

புனல் வாதத்தில் வைகையின் நீரோட்டத்தில் எதிர் சென்று,
சைவ சமயமே சமயம் என்பதை நிறுவத் திருஞானசம்பந்தர்
மதுரையில் அருளிச்செய்தது.

ஆசிரியர் : திருஞானசம்பந்தர்

பண் : கௌசிகம்

இராகம் : பைரவி

தலம் : ஆலவாய் (மதுரை)

திருச்சிற்றம்பலம்

வாழ்க அந்தணர், வானவர் ஆன்இனம்;
வீழ்க தண்புனல்; வேந்தனும் ஓங்குக;
ஆழ்க தீயது எல்லாம் அரன் நாமமே
கூழ்க; வையகமும் துயர் தீர்கவே. 1

அரிய காட்சியராய்த் தமது அங்கை சேர்
எரியர்; ஏறு உகந்து ஏறுவர்; கண்டமும்
கரியர்; காடு உறை வாழ்க்கையர்; ஆயினும்
பெரியர்; ஆர் அறிவார் அவர் பெற்றியே? 2

வெந்த சாம்பல் விரை எனப் பூசியே,
தந்தையாரொடு தாய் இலர்; தம்மையே
சிந்தியா எழுவார் வினை தீர்ப்பர்; ஆல்
எந்தையார் அவர் எவ்வகையார் கொலோ? 3

ஆட்பாலவர்க்கு அருளும் வண்ணமும், ஆதிமாண்பும்
கேட்பான் புகில், அளவுஇல்லை; கிளக்க வேண்டா;
கோட்பாலனவும் வினையும் குறுகாமை, எந்தை
தாள்பால் வணங்கித் தலைநின்று இவை கேட்கதக்கார். 4

ஏதுக்களாலும் எடுத்த மொழியாலும் மிக்குச்
சோதிக்க வேண்டா; சுடர் விட்டுளன், எங்கள் சோதி;

மாதுக்கம் நீங்கல் உறுவீர்; மனம் பற்றி வாழ்மின்;
சாதுக்கள் மிக்கீர், இறையே வந்து சார்மின்களே. 5

ஆடும் எனவும் அருங்கூற்றம் உதைத்து வேதம்
பாடும் எனவும், புகழ் அல்லது பாவம் நீங்கக்
கேடும் பிறப்பும் அறுக்கும் எனக் கேட்டீர் ஆகில்
நாடும் திறத்தார்க்கு அருள் அல்லது நாட்டல்ஆமே? 6

கடிசேர்ந்த போது மலர் ஆன கைக்கொண்டு நல்ல
படிசேர்ந்த பால் கொண்டு, அங்குஆட்டிடத்தாதைபண்டு
முடி சேர்ந்தகாலை அறவெட்டிட முக்கண் மூர்த்தி
அடிசேர்ந்த வண்ணம், அறிவார் சொலக்கேட்டும் அன்றே.7

வேத முதல்வன் முதலாக விளங்கி வையம்
ஏதப்படாமை உலகத்தவர் ஏத்தல் செய்யப்
பூதமுதல்வன் முதலே முதலாப் பொலிந்த
கூதன் ஒலிமாலை என்றே கலிக்கோவை சொல்லே. 8

பார் ஆழி வட்டம் பகையால் நலிந்து ஆட்ட, ஆடிப்
பேர் ஆழி ஆனது இடர்கண்டு, அருள்செய்தல் பேணி
நீர் ஆழி விட்டு ஏறி நெஞ்சுஇடம் கொண்டவர்க்குப்
பேர் ஆழி ஈந்த புகழும், புகழ் உற்றது அன்றே. 9

மால் ஆயவனும் மறைவல்ல நான்முகனும்
பால்ஆய தேவர் பகரில், அமுது ஊட்டல் பேணிக்
கால்ஆய முந்நீர் கடைந்தார்க்கு அரிதாம் எழுந்த
ஆலாலம் உண்டு, அங்கு அமரர்க்கு அருள் செய்ததாமே.10

அற்று அன்றி அம்தண் மதுரைத் தொகைஆக்கினாலும்
தெற்று என்று தெய்வம் தெளியார், கரைக்குஓலை தெண்நீர்ப்
பற்றுஇன்றிப் பாங்கு எதிர்விண் ஊரவும் பண்புநோக்கில்
பெற்றொன்று உயர்த்தபெருமான் பெருமானும் அன்றே. 11

நல்லார்கள் சேர் புகலி ஞானசம்பந்தன், நல்ல
எல்லார்களும் பரவும் ஈசனை ஏத்து பாடல்,
பல்லார்களும் மதிக்கப் பாசுரம் சொன்ன பத்தும்
வல்லார்கள், வானோர் உலகு ஆளவும் வல்லர் அன்றே.12

திருச்சிற்றம்பலம்

design - print
Bhaarathi Digital Printerss
04 364 - 220640 . Mayiladuthurai

www.sarasamonline.com